

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἑβδομος

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ
1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτήσιαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

17 Ἰουνίου 1879

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ

ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου.]

Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ὑπῆρχον καὶ πρὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ Κυβερνήτου, ἰσοδυναμοῦσαι πρὸς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα. Ὅτε ἤλθεν ὁ Κυβερνήτης διωρίσεν ἕνα μόνον Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας, τὸν αἰμῆνον Σπ. Τριχοῦπην, τοῦ ὁποῦ παρατηθέντος διωρίσθη ὁ Σπηλιάδης. Ἡ αὐτὴ τάξις ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν Ἄργει Δ' Συνελεύσεως. Μετὰ τὴν Συνέλευσιν ταύτην ἔγειναν πάλιν αἱ Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας οἷον τῶν Ἑσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης κλπ. Τὴν τάξιν ταύτην ἠκολούθησε καὶ ἡ Μεγαρικὴ Συνέλευσις. Τοῦτο δὲ ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Ὁθωνος μέχρι τοῦ Συντάγματος τοῦ 1843, ὅτε αἱ Γραμματεῖαι μετανομάσθησαν Ὑπουργεῖα. Σ. τ. Δ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

ἐν ἡμέραις ὀγδοήκοντα.

[Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν.—Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου].

Συγγραφεὴ καὶ τίτλος: ἰδὲ σελ. 356.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΔ΄.*

Ἔστω ὁ Φιλέας πρῶτος, οὐδέποτε ἐπραξεν.

Ὁ Φιλέας Φόγ ἐφυλακίσθη ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ τελωνείου τοῦ Λίβερπουλ, ἔμελλε δὲ νὰ διαγάγῃ ἐν αὐτῷ τὴν νύκτα, ἀναμένων τὴν εἰς Λονδίον μεταγωγὴν του.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ὁ Πονηρίδης ἠθέλησε νὰ ὀρμήσῃ κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ πράκτορος, ἀλλ' οἱ κλητῆρες τὸν ἐμπόδισαν. Ἡ δὲ κ. Ἀουδά, τρομάξασα πρὸς τὴν ἀγροικίαν τῆς συλλήψεως, καὶ οὐδὲν γνωρίζουσα, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τί συνέβαινε. Ὁ Πονηρίδης ὁμοίως τῆ

* Ἐνεκα τοῦ ἐν τῷ κειμένῳ ἀνανταποδότου λογοπαίγνιου, ὅπερ ὑπαινίσσεται καὶ ἢ ἐν πρωτοτύπῳ ἐπιγραφοῦ τοῦ κεφαλαίου τούτου, ἡλλάγη αὕτη κατ'ἀνάγκην.

Σ. τ. Μ.

ἐξήγησεν, ὅτι ὁ κ. Φόγ, ὁ ἔντιμος καὶ γενναῖος εὐπατρίδης, εἰς ὃν ὄφειλε τὴν ζωὴν του, συνελαμβάνετο ὡς κλέπτης. Ἡ νεαρὰ γυνὴ διεμαρτυρήθη κατὰ τοιαύτης ὑπονοίας, ἡ καρδιά της ἠγανάκτησε, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ της ἐπληρώθησαν δακρῶν, ὅτε εἶδεν ὅτι οὐδὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ οὐδὲ ν' ἀποπειραθῇ πρὸς σωτηρίαν τοῦ σωτήρος της.

Ὡς πρὸς τὸν Φιξ, συνέλαβεν οὗτος τὸν εὐπατρίδην, διότι καθῆκόν του ἦτο νὰ τὸν συλλάβῃ ἔνοχον ἢ μὴ. Τὰ δικαστήρια ἔμελλον ν' ἀποφασίσωσι.

Τότε ὁμοίως ἐπῆλθεν εἰς τὸν Πονηρίδην ἡ φοβερὰ ἰδέα, ὅτι αὐτὸς μόνος ἦτο πάντων αἰτία. Διατί, ἀληθῶς, νὰ κρούσῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν κ. Φόγ; Διατί ἀπεφάσισε νὰ μὴ εἶπῃ τίποτε εἰς τὸν κύριόν του, ὅτε ὁ Φιξ ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτὸν τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν ἀποστολήν του; Ἄν ὁ κ. Φόγ ἐμάνθανεν ἐγκαίρως τὰ διατρέχοντα, ἤθελε βεβαίως παράσχει εἰς τὸν Φιξ ἀποδείξεις τῆς ἀθωότητός του, ἤθελε καταδείξει εἰς αὐτὸν τὴν πλάνην του, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἤθελε μεταφέρει δι' ἐξόδων του καὶ μεθ'ἑαυτοῦ τὸν ὀλέθριον ἐκείνον πράκτορα, οὗτινος πρώτη φροντίς ὑπῆρξε νὰ τὸν συλλάβῃ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπάτει τὸ ἔδαφος τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου. Ἀναλογιζόμενος τὰ σφάλματα καὶ τὰς ἀπερισκεψίας του, ὁ ταλαίπωρος νέος κατελήφθη ὑπὸ ὀξυτάτων ἐλέγχων συνειδήσεως. Διεβράχθη εἰς κλαυθμούς, ἢ ἀπελπία τοῦ προὔξεναι οἶκτον, καὶ ἤθελε νὰ θραύσῃ τὴν κεφαλὴν του κατὰ τοῦ τοίχου.

Ἡ κ. Ἀουδά καὶ αὐτὸς ἔμειναν, βία τοῦ ψύχους, ὑπὸ τὸ περιστυλον τοῦ τελωνείου, μὴ θέλοντες νὰ φύγωσι, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωσιν ἔτι ἄπαξ τὸν κ. Φόγ.

Οὗτος ἦν ἐντελῶς κατεστραμμένος, καὶ κατεστρέφετο καθ' ἣν στιγμὴν ἔμελλε νὰ ἐπιτύχῃ τέλος τοῦ σκοποῦ του. Ἡ σύλληψις ἐκείνη τὸν ἠράνιζεν ἀνεπιστρεπτεῖ. Ἀφιχθεὶς τὴν μεσημβρίαν, πλὴν εἴκοσι λεπτῶν, τῆς 21 Δεκεμβρίου, εἰς Λίβερπουλ, εἶχεν ἔτι καιρὸν μέχρι τῆς ὀγδόης ὥρας καὶ τεσσαράκοντα πέντε λεπτῶν, ὅπως ἐμφανισθῇ εἰς τὸν Ἀναμορφωτικὸν Σύλλογον, ἧτοι ἐννέα ὥρας καὶ δεκαπέντε λεπτά, τῷ ἐχρειάζοντο δὲ ἐξ μόνον ὥραι μέχρι Λονδίνου.

Ἄν τις τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσῆρχετο εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ τελωνείου, ἤθελεν εὑρεῖ τὸν κ.